

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

ת.

עין משפט
נר מצוה

בט א מ"י שס ה' ד
 טו"ש"ע שס ספ"ו:
ג ב ג מ"י שס טו"ש"ע שס
 ספ"א:
גד ד מ"י שס הלכה ו
 טו"ש"ע שס ספ"ד:
גה ה מ"י שס טו"ש"ע שס
 ספ"ה:
גו ו מ"י שס טו"ש"ע
 ספ"ו:
גז ז מ"י שס טו"ש"ע שס
 ספ"ז:
גח ח מ"י שס הלכה ה
 טו"ש"ע שס ס"ו:
גט ט מ"י שס טו"ש"ע שס
 ספ"ח:

לעזי רע"י

נפרי"ץ [אפינדי"ץ].
ייע.
ישטיי"ד. ארון כלים.

רבינו חננאל (המשך)

בבני. וכן באבוקה אע"פ שהאבוקה הליברלה מצוה להמכור את כל בריקין, אלא בני, ודבר שהיה תורה ואורו לפני רובל הכניסו ואורו וסבסוקו. וכן מירור העלוניים וכן מירור השמשותש שאין די מנצת להשתמש בהן, וכן החתונים עם האדוק. והגש שאין בני הקרע. ומשמשי בן וכן הדיע. וזה הדיע יציע שלש שמות יציע יציעל וחת, יציע דכתיב יציעות החתונה גר', ויציעה מפרש ב' המוכר ואת אביה בתחלתו. ואת אביה כדכתיב ואין בני הרפתים ולרולי דכתיב וכוללים יעלו אל היתכונה. ומתבאר כמשמרו. ואורצו ויש שמו של יציע משתפין

ממנה החולקת בתוך הבית ומפסקת. פרש"י דלענין מחמה מיירי וקשה דלפ"י לא ה"ל למימר החולקת אלא מפסקת ויתו לא אלא י"ל חולקת בתוך הבית ומפסקת היינו שמונחם באמצע הבית וחולקת היינו שמגעת מכותל לבית"ו ואינו יכול לעצור מיד אחד אלא על גבי המנוח או יתו

ויעצור תחמיה וקאמר דאין נָרִיךְ
דדיקה ללד הפנימי וכן משמע בירושל' ^א
וצמוספתא ^ב דקאמר רש"י אומר
מטה שהיא חוץ לתחומה בחולקת בתוך הבית
ועלים ואזנים מונחים תחמיה בודק
לד החיצון ואינו בודק לד הפנימי
ומתוך הירושלמי משמע דבריימא
דקמני דה עלים ואזנים גרס אין נָרִיךְ
דדיקה והא דלא משני הכא שיש עלים
ואזנים משום דלא משמע ליה
ששציל כך אין נָרִיךְ דדיקה ^א [אלא]
משום דאין דרך לשום ולעצור תחת
המטה ומשני הא דמידליה התם
נָרִיךְ דדיקה לפי שרגליה צבוחין ויכול
לעצור תחמיה בלא שציהי אי נמי
במידליה ^א דלא ניחא לעלות על
גבה ולעצור וי"ס דגרסי אין נָרִיךְ
בקמייתא וצבריימא נָרִיךְ ולפי
גירסא זו נקט עלים ואזנים סדורים
תחמיה לרצותא ור"ח גרס בצמרייהו
אין נָרִיךְ ופריך מהא דצקמייתא לא
צעין עלים סדורים וצבריימא ^א
נָרִיךְ ^א **הכא** בשהכלב יבדל ^א חפש
אחריו. ולכן אינו פטור אלא מפני
הסכנה והא דמשמע גבי מפולת
דאס הכלל יכול לחפש אינו כמזוער
ונָרִיךְ לעצור ולא מיפטר מפני סכנת
עקרב אור"י שאני התם דודאי איכא
חמץ ^א הטריחוהו חכמים להשכיר
פועלים צמרא וחצינא אכל הכא
שאין החמץ ידוע לא הטריחוהו ^א:
שמה

שמעון בן גמליאל אומר מטה החולקת בתוך הבית תחתיה ומפסקת אינה צריכה בדיקה קשיא ממה חורין חורין אחרין לא קשיא הא בעילאי ובתתאי שיהא לא קשיא הא דמידליא הא דמיתתאי ואוצרות התניא אוצרות יין צריך בדיקה אוצרות שמן אין צריך עסקינן במסתפק אי הכי שמן נמי שמן יש קבע לשתייה תני רבי חייא עשו אוצרות שבר בבבל אל במסתפק אמר רב חסדא בי דגים אין צריך בדיקה לא קשיא הא ברברכי הא בזומרי אמר רבה בר רב יוחנן צריך בדיקה אמר רב פפא בי ציבי ובי תמרי מחייבין אותו להכניס ידו לחורין ולסדקין לבדוק בה אי נימא מפני סכנת עקרב כי משתמש היכי דנפל אי נפל למה לי בדיקה והתנן ^אחמץ שנפלה כמבוער התם שאין הכלב יכול לחפש אחריו הכא אחריו והא אמר ר' אלעזר ^אשלוחי מצוה אינן גזוזקין ואבר לו מחט ואתי לעיוני בתרה וכה"ג לאו מצוה לעז או לצדקה בשביל שיחיה בני או שאהיה בן העוה"ב

[illegible]

מפני שאור הנר יפה לנדיקה. לקמיה מפרש מאי מעליותא מאבוקה: לאורה נדקת. לאור שלה נדקת ואין צריך להביא לה אור הנר כלילה אלף בודקה ציוס: ודאיכא. באיה מקום בחדר אלף קגיא לה לאור הארוכה: אי ינוא להדי ארוכה. נגד החור ממש אמאי לא היינו באכסדרא ללדני.

של חור: ונוגה. של עמיד ללדיקים
 כאור של שבעת ימי בראשית יהיה:
 קרנים. מלון כי קרן עור פניו (שמות
 לה). וההורין מיד הקב"ה לו ללדיק מזיו
 של הקב"ה ילכו וההורין להקדיש פניו
 הדיקים ולא יהיה אורם זה לאורו
 אלא כנר בפני המאזניים: אורו
 לאחרי. ואדם האוחזו לפניו הוא
 בודק הלך אין יפה ללדיקה: צעים.
 מתיירא שלא יבעיר את הבית ואין
 לבו על הדיקה יפה: האי משך
 נהוריה. אור הנר נמשך ומאריך
 במקומו ואחר דולק בקפילות אלא
 נח במקום אחד: מיקטף איקטופי.
 נפסק וקופץ תמיד. לשון הקטופי:
 מלוח (איוב ג): כל לאיסויי מאי.
 דלא תנא מקום ¹ שמכניסין בו כו':
 חורי. שכתול: העלוינים והסחטונים.
 הגבוהים יותר מדאי והנמוכים יותר
 מדאי ואין נוחין להשתמש אין צריך
 לזדוק: ואין הייע. אע"פ שהוא
 נמוך הואיל ומשופע אין צריך לזדוק
 אבל שאר גגין שלהן לא היו משופעין:
 ייע. אנפריי"ץ. גג המגדל. משטיי"ץ:
 של עץ שנותנים לתוכו כלים ואוכלים
 תוכו צריך בדיקה ולא גגו: ורפס
 בקר. שאם היה שם חמץ בהממות
 אכלוהו: ולוין. מקום דירת תרגולין.
 ומסכן. בית הסכן דמה דרכו של
 חמץ שם וכן אולרית יין ושמן:
 והולקס. מעמידין אותה במקום
 מחילה לחלק תשמישי הבית ואורחא

והשאר מבטלו בלבו
ועצים ואבנים סדורי
אמטה קשיא חורין
והא במיצעי מטה א
יין אין צריך בדיקה
צריך בדיקה הכא בב
לאכילה יין אין קבנ
באוצרות יין בארץ יש
והתניא צריכין בדיקה
הונא בי מילחי ובי
צריך בדיקה תנא א
מפני הסכנה מאי כ
אישתמש בלא צריכא
עלוי מפולת הרי הוא
כשהכלב יכול לחפש
אמר רב אשי שמא
הוא והתניא האומר

משל אתמול ואין השמש בקי בדבר: עשו אולרות שר בצבל.
 זו אין קבע לשמייתו: הא ברברו. אין לרר בדיקה שיש להם
 אין להם קבע ואומד וזרר לעמוד ולהבא: זו מלח. בית ה
 להביא מלח וגרות: דנפל אם נפל הבנין אין מחייבין אותו לבד
 ומתחלה כשהיה הכותל שש נשתמש בחוריו ועכשיו נפל ויש
 יכול לחפש אחריו. הכי מפרס לה ר"ש" בפ"ג) ותיבא כמה ויש
 השתא לעיוני צברה ויבין דמפניו אף למשח לאו שליח מזהו הוא

(א) וְיִפְי' אֹרֶז מִדְּרוֹ שֶׁל
הַקֶּבֶדִּים לִלְדַּק כְּמוֹ יָם
קָדָן עוֹר פִּי מֵשֶׁה וְסֵם
מִזְיוֹן עוֹר אֲנִיפִי' שֶׁ אֵלֶּם
הַמָּקוֹס עוֹר לְכוֹמֵר מוֹקֵף
הָאוֹר הַגָּדוֹל אֵלֶּם הַקֶּבֶדִּים
יֹתֵר מֵאֵלֶּם הַיִּבְרִיקִים עֵרוֹן
בְּעֵד קָדָן לָא קִבְּלִין קֶה'
(ב) קִבְּלִין לָא: בִּימ' מֵב,
(ג) קִבְּלִין וְשִׁינִי' בִּימ' שֶׁ
י' רִיב' דָּן: ז' רִיב' שֶׁאֵין
מִכְסִּין, (ד) וְיִלֵּל רֶשֶׁב־ג',
(ה) וְקִבְּלִין לָא: י' וְשִׁינִי'
(ו) וְקִבְּלִין לָא: רֶשֶׁב־ג' וְשִׁינִי'
מוֹס' בִּימ' מֵב. דִּיבִי' שֶׁאֵין

תורה אור השלם

1. שבעת ימים שאר לא
יוצא מחמתם כי כל
אכל מחמתם ונתתה
הקפש יהוה מערת
ישראל גור ובאדום
הארץ: שמוח כי יש
2. ויחפש בגדול החל
הבקטן כלל היוצא
והגביע באמתות: מות
בראשית מדי כי
3. ויהי קצת הדוא
אחוש את ירושלם
גברות ופקדתי על
האנשים הקפאים על
שמריהם האמרים
בלקבם לא יטיב י ולא
יעז: צנפה א כי
4. וי נשמת אדם
חפש כל הדרך גס
משל: כ כי
5. ונגה כאור תודה
המים מידו לו וש
חביון עזה: חביון ג ד

מוסף רש"י

חמץ שנפלה עליו
מפולת הרי הוא
כמבוזר. ואין רצף לזערו
דאין כאן עוד כל יראה
(ב"מ חב.).

מוסף תוספות

- א. והוא במקום מחיצה,
וצד חיצון משמשתו
בענין אסירות ושושיתם
שאר ערכיהם וצד פנים
מונחים אותם שם.
ומצניעם אותם שם.
ה'ק"ן. ב. הוה היה קאי
אמטל אל שדך ביה דז'
חיצון דז' צמינ. מוס'
ר"ל. ו. ומשי, דקאמר
חז"ל צדך בדיקה דהיינו
בכל ענין, מייר דמיתאי
והא דקאמר חז"ל וכו'
קטע עטק ואבניו וכו'
כיון דמירילאי. זס.
ח. דברותי ענין סנהל
עלי מפתח. מוס' תל"ס.
ה. חכך אלל לבדוק
בעצמך וכו' אריאכ בנכה
אל. צדך. ח"י ה'ק"ן.

רבינו חננאל

מפני שאור הנר יפה
לבריקה. ואע"ג דק"ל
חצר אינה צריכה בדיקה
הואיל ועורבין מצוין
שם. ואכסדרה לאורה
נבדקת, אתא לא לאור
החמה לאשמעינן שהבודק
ביום זמן שהחמה מצויה
בעולם כשהוא בודק
בבית אינו בודק אלא